

کنگان رسیده اند و از کشتن مشرک کرده اند و از حضرت غنی آنجا که
 بدو همانا قال و این است و هر قطره که برین بچسبند بوی میریزد که
 مشکوفاش اصحاب معرفت و مولانا اباب و حدیثه جنابان و
 چندا که باطن زهره و کبر و عیب از خاک کبر میکنند خاصه بعضی
 از سفیدین و بعضی منیرین میرزا محمد تقی خان امیر کبیر رسانند که طایفه
 یاسه خیال خروج و سفیده را دادند و این فرقه موجب محبت است
 که دید و کبر فتن این طایفه دست عدوی کشودند و با همه حد و حدود
 سی و هشت نفر را گرفتند و حال آنکه از آن سی و هشت نفر چند نفر هم
 نفس زدند و هیچ فکر نکردند که این همه دانشمندان قابل خروج کردن
 و ایشان را در انبار محبوس نمودند بعد از چند روز حسب احوال حضرت
 امیر کبیر فرمودند که هر کس از حضرات شتر بود و بد کردید او را بخش کنند
 و هر کس از آنکه بدون نائل او را بکشند چون این خبر بحضرات میرزا
 جناب حاجی آقا اهل بلخی که بر روی بود فاضل و از علمای کبار بود و
 سابقین اصحاب محراب شد و حضرت شامری را در نهایت حد فرمود
 و در واقع بدست امورات مجید از ایشان ظاهر شده بود و حضرت
 اظهار کرد که من در مقام اقرار نمودن و جان اینجن صاحبم زیرا که
 اگر از این حضرت که گم با اظهار بنمایم پس که اظهار خواهد نمود اگر
 مردم با اظهار است گنیم بره مختلف ایشان با بدیم و از خواب
 بیدارند و در مقام اقرار نمایان برای ما از این مسئله را اهل بنا

The Head of the ...
the end of the ...

سکینه

The ... of the ...
 the ... of the ...
 the ... of the ...

The ... of the ...
 the ... of the ...

After some days of ...
 the ... of the ...
 the ... of the ...

When this ...
 the ... of the ...
 the ... of the ...

خاندانم در حقیقت این اوضاع اعلام شهادت فعلی ندیدیم که این شهادت را
 داد و از عهد این کار هر کس تواند بهستغاست نام بر آید این هر ای که
 در کس لا سبط بعضی اوضاع سزاوار است و یا شتم گفته بروی تحقیق
 خود حمل کند شش فکر که از اهل ابلان و مصدق بودند گفتند در این سفر با
 همراهی دارم و آن بقیده ذکر که بعضی اقصای چند نفری شتم و سزاوار
 قرار بر کلام آن گفته و آن وقت نفرها شتان صادق و یا ران مراش

the function which are those
 like are supplied by him
 in the faith to form the
 form of manifestation, or
 the same time present
 manifestation to anyone
 are used or in doubt
 or afraid, or prevented by
 other considerations from
 putting up their idea, to
 answer the idea.

of the other answers like
 indication of identity by him.
 The lot for various reasons
 someone like him.

The seven who sleep from the

- 1) Hajj Nural Kama'l Home.
- 2) Hajj Nural Sayyid M. in
 national work of the Arab.
- 3) Hajj Nural Shih al-Dawlah
- 4) Hajj Sayyid Nuzayn, of
 Fergana, mentioned.
- 5) Hajj Nural Nural Nizamini
- 6) Hajj Nural Nuzayn
 of Tabriz.
- 7) A man of Maragha.

As they were being led to
 execution, he spoke and said
 Kham and Shih, a crowd was
 crying out, "These are Bab
 & his brother; Hajj (Nural
 Kama'l) answered, "Yes, we
 are Bab, but we are not
 led; by Allah, a fugitive, or
 has abandoned all or has
 his fortune; you may be
 astonished & amazed, & be
 sure."

that they had arrived at the
 execution, another crowd
 was crying out, "These are
 Bab & his brother; Hajj
 answered, "Yes, we are
 Bab, but we are not led;
 by Allah, a fugitive, or
 has abandoned all or has
 his fortune; you may be
 astonished & amazed, & be
 sure."

جناب حاجی محمد اسماعیل فی جناب حاجی میرزا سید علی خاوری حضرت
 اعلیٰ و جناب میرزا قریبا علی در پیش جناب آقا سید حسین محمد نوری
 و جناب حاجی قاضی کرطانی و میرزا محمد حسین شیرازی و دیگران از اهل
 رود رود ذکر که در کتب ایشان با میدان میرزا حضرت تاشانی که
 راه ایشان سببک میزدند و نفس میدادند و میگفتند اینها بال و در
 شده اند جناب حاجی سفر بودند علی ابابال مستقیم و لیکن روانه شدیم
 با تعدادی مردم ما آنچه شیطان و آگاهی شما از جان و مال و حیا و طفلان
 خود که شتم و از دنیا و این چشم پرشید ایم که شاید شایسته شوم
 و از حیران و گریه میخاستاید و در مقام ختم ما بعد من تا خاک
 مرا از دست شما سبب و این چنین تا نزد خدا رفتی که
 کردن ندانم و کتب حضرت نگاه نکنند از دست جناب حاجی
 شخصی به و گفت تا کسی که از ایشان شانت بعضی میگوید که
 شورا کشید و هر روز این است که هر کسی کشید و هر کسی کشید

تا نگردد و در مقام ضرورت و حفظ جان چه جزر و دارد که چنین شد
 گردید بنیالی نسیم که بجز حضرات دست آویزی نبود و از کما کما
 آنجا بفرز کرد چون زیاد اصرار میکردند و مبالغه نمودند و آنجا
 قامت استقامت یاد میان مردم گذازود و هر که فرمودند بسیار
 ازین با ساحل قربانی که رزده بر کشتن دیگری دوست شرمناک نیست
 و کار مرا از سر زور در گذشته به غضب کشنده مشغول کار خود باش
 و بر غضب در نما سینه جبریت شربت شهادت ایشان چنان
 و خواب بر زانو رضای از شا بر عروضا و بل فرود و دوستان در دنیا
 زیادوی در طهران داشت و معروف جمع اکابر و بزرگان حضرت
 هدایتی بودند حضرت هدایتی که با اعلی حضرت سلطان بود و نظر
 بود رحمت و رافق که با ایشان داشت با اعلی حضرت سلطان کج
 ایشان با بی نسبت و مشتم شده اند و نسبتا و ندا ایشان را برودند
 و گفتند زور و روشی هستی و صاحب فضل و کمالی و زور اشم نه زور
 و تو از اینها بفرضا که نیستی بجواب داد من خود را از معتقدان
 و بندگان آن حضرت میدانم ولی بگذا انم که حضرت ایشان
 هم مرا به بندگی و جبروت کبشی قبول دارند یا خیر آنچه ایشان
 نصیحت کردند و زود و طغیان استری فرادان دادند گفت
 این نظر خون ارجان محض است اگر صاحب عظمت علم
 بر دم و هزار جان میدهندم برایگان ایشان راندم و دستايش

Haji Mulla Isma'il q. Hama
 declares the superiority
 of his friend's ability, the
 excellence of his work, and
 his work, saying that you
 do better; say to yourself the
 superior friend, that is
 the man who from the start
 of the world is not the
 condition of love.
 He is intended:

Mulla Isma'il q. Hama
 declares, in a letter known
 & much respected in
 Tehran, in the Arabic
 Persian, another to say
 from, that the work of
 the man who is not
 a Hindu; accordingly from
 you differ to himself from
 to himself the work, but
 he answered, "I have
 always the one of the
 believe in my work, the
 & one of his answers, but
 whether he has accepted into
 for his service, I have not.

He declares the superiority
 & excellence of his
 friend's work, and
 his work, saying that you
 do better; say to yourself the
 superior friend, that is
 the man who from the start
 of the world is not the
 condition of love.
 He is intended:

مینودم سرفرای دستگردن نهادا

دشوار گشت لب فرو بند عاشقان ما واسطه در کار گشت خاصه
پس از ما بوسی با هر کشتن ایشان نژود چون مای غایتن ایشانرا
آور و نذیر غضب از عیب شمیری کردن آن مظلوم زد و سر او حرکت
کرد و سخا مرد رویی که داشت چند قدمی دور تر از خودش افتاد و فرود
این فرود را در آن آخر نفس فرمود و دل اهل محبت را کباب نمود
ایچونش آن عاشق بر مست که در پای حبیب سر و دستار نذاذ که گفتم
اندارد و چون حضرت تاشانی آنکالت داد بدید و این فرود را
شنیدند شور و هیج در میان ایشان افتاد و بر غضب مویلا با نیش
دیگر سر ایشان را از بدن جدا کرد

و جناب آقا سید حسین مجتهد شمیری تازه از کرمانشاه
آورده بودند و جمع علای آن حدود نوشته بودند که جمع شرایط
اجتماع در آن وجود مسعود موجود است پس از چندین سال عزم
حکایت و دیدن اقوام و عشیره خود عازم وطن با لطف بود که در
طهران با اخیان صفا حکایت نمود و همسفر ایشان کردید و وطن
حقین و عالم جاودانی رجوع فرمود و چشم حق بینان در قلم ولایت
و دیدن اقوام و انار سب خود پیشیند شربت شادامت بر رخسار
و ذلت نشیند

و آن جناب حال با حالت فاجعت در آن سن مری و نژود کاملاً از

They therefore abandon their attempt, & the consequence leads him out to this time, but the fair does when he strikes on his neck does not this time, but only turns off his sword, which leaves him on the ground. Then he takes his sword: -
"Happy that unloving love, who knows not distress, or is his head or his hand, which he casts at the feet of the friend."
He is then attended by another sister.

① Mirza Saqiyya Mulla, the daughter of Tarsak, had just returned from a journey at Herat, & was on his way to his mother's place to stay. Visit his friends.

② Mirza Saqiyya Mulla, the daughter of Tarsak, had just returned from a journey at Herat, & was on his way to his mother's place to stay. Visit his friends.

But also to get him a good
 portion in the shade
 employment, & a yearly
 salary of 500 Lira, &
 further to buy him a fine
 house, to put him in a
 danger, who was very
 beautiful, in marriage.

The young Lappid said, in
 answer, "I don't see your
 beautiful daughter, I want
 the best of her, or your
 worldly riches, we hold the
 world & see that is in it
 there for the worldly, & we
 contented with this life of
 mortification."

"None can find room in our
 hearts but the Friend."

Each both words to the young
 the friend is enough for us.

Naqsh-e-Khwan, meaning this
 amount, wrote him in the
 month, & ordered the
 executioner to dispatch him.

Divide your share to the copies
 of the manuscript by the number
 of the words there or there.
 spent on them, & ordered them
 singing. "This is the name of
 the people of affection, & the
 measure of the fruit of wisdom
 & truth."

They also refused to allow them
 to be buried in the country,
 so that when you can not
 a just man one of the family
 leaves by the gate of death
 without a sign of sorrow.

مناقبه حاصل نسکیم و تو را خدمت اعظمیست سلطان مرم و سالی چند روز
 و خلیفه دستم از کار حق تو برقرار نسکیم و دیدم حیرت کنیز کا بیکه نسکیم اگر ناله
 ترک این طریقه را اینان عالمان عالم بجهت تو نسکیم و در آخر خود را با او صلح
 و افزون بر سیدیم بسیار شنیدن آنچه زیادت جواب داد او را بدختر صفا
 خود و امرش فایده دنیا فریب ده و دنیا و آنچه در اوست
 بشما و اطلس از زانی و دشمنیم و در طریق محبت حضرت دوست
 بهین شریک شهادت کفایت نمودیم در تفسیر انبیکه تفسیر از
 دوست کس برده عالم ابدش که کار دوستش عزیز
 سخن را شنیدم و قابل پذیرش ندیدم پیشش زدم و اشاره کردم که او را
 انگاه حق دیگر زده و ترکشند خدا صابین مردم نادان اجساد آن بزرگوار
 بسیار بد سلوک خود از آب همین می انداختند و سگت نیز زده و شام
 پیدا اندک این است جز اهل محبت و سالکان سبیل معرفت حقیقت
 و نافع ندند که در قبرستان خودشان دفن کنند لهذا در خارج دروازه
 شاهزاده عبد العظیم نزدیک آن یک برج آخورش زمین را حفر کردند
 آن که اک سجد او در یک برج عشق خود زلال بصیرت
 و فریاد است اگر بدقت و انصاف با حمله کنند تضرع
 نمایند که در هیچ عصری چنین عاود شده اتفاق
 نداشت و در هیچ زمانیکه بنام سیدین مظهرت دیده اند
 در این شهر کس از این صفت و سواد نبوده و این صفت را در هیچ
 کس ندیده اند و این صفت را در هیچ کس ندیده اند

کلاه آهنی آن استقامت جانباری کنند باز هم بشود متصرف آن متصرف
 که باکست و چون این اشخاص را چنان متصرف مالک کردید که بجز این
 من فی الامکان زمان و مالکت دیدند و از یاد و وحدت ما غرضی
 برستان فرود که بجز غیر حضرتش در فراموش کردند و چون در حق شما
 بعضی از مدعیین بخش کشید که حضرات کیرا فاعند و بعضی گفته که حال
 کس در ای دانه و در باره نومن بندی نیز بعضی از اهل و سوره کشید
 بروی در پیش از کیفیت تر باک مست و مجذوب شده بر و لند مالک
 تعدد لاین در بر دایره عوالم امکان این نقش قد پر برابر و قضا و قدر
 که هیچ شایسته شواهد حونی از آنرا حکمت ناید و آن هفت نفر است
 و شغل برابر واحد نمود که بر سبیل اختیار شهادت فصل بر حقیقت حضرت
 دادند و نظیر ایشان فراد اعراف کامل بودند در میان شاه دار الفکر که مرکز
 ایالت آرد و در آنجا کباب زهر کل و هر سلطان در آنجا چند بواسطه
 خبر صحیح بر روی زمین و بر طبقی و دولتی میرسد در ارتقا این برای
 اظراف و اعلائی بان استقرار استقامت اقامه و اتمام در جانای بر شد
 فرودمان شهنش که ام از روسا و نقیای کیم خطبه علم و روزگار این بود که برای
 آنکه تحت بکل این عمل بود و هیچ فرود و مجال بیرون از این شایسته
 و این شخص بعد از آن فرود بود و در قوی و در جای که در پیش
 در قیامه سکت چنین است در روزگار و در آنجا که در پیش
 دیدند که در این شهر و در آنجا که در پیش

The value of the testimony
 given by these seven
 masters in the Royal
 Square (Mashhadi - Shah)
 of Tehran, the capital,
 is above of all the foreign
 authorities - demand of
 the objectives upon against
 the mandate of the Holy
 Tribunal (viz. the Holy See
 Capital as in a copy of the
 Holy Empire Imperial
 Monarchy) and against
 the Indivisibility (viz.
 the use of an opinion-
 eater) in this case.

These seven masters were
 also representatives of all
 different fields & classes
 of Persia.

مشاهد نموده بودند چندی قبل از این مقدمه کفایت شهادت خود را
 بطور واقع خبر داده بودند دشمنهایش از دو ساعت خواب شدند
 و ناخوش ایشان ترک نموده و اراوت کیش نیاید داشت
 و جناب میرزا قاسم در کیش بر روی سیاح و جاننده به سیاح
 فرق در او کیش بسر برده و در هر طرفه و ندره سیاح کرد و در آنجا
 سیر و سلوک مالک در هر سببی شده و از رویه هر مایه ای گاهی
 تمام داشت و در عوالم مجامع و مکاشفه مقصود خود را در این مقام
 مشاهد نموده بود و از اهل برده است و ارباب بر بعضی ارادت
 کیش داشته صاحب خرق بیم و رای صایب استقیم بود
 کلمات ظاهری و باطنی ایشان بدرجه کمال و در حسن ابعاد
 و آداب عظیم لغال بودند و حالات عجیب و کرامات غریبه نمایان
 مشاهد می نمودند و چند روزی که در آنجا بودند قلب اهل آنجا
 با ایشان ارادت بهر مایه و در هر طرفه میکردند و در آن شب
 آنرا که شب قتل ایشان بود تا صبح نخوابید و متصل ایات
 مناسب میخواند من جمله این دو قسم در آنجا ایشان شنیده بودند
 تیره در گذشته پیمان ندایی ای شب بجز آن گزیده و این
 روزگار و چه چیز است این شب ای شب بجز آن گزیده و این
 خطبه در آن شب توری و سروری و حالت خمودی
 ایشان نمایان شده بود نموده بودند که قتل ایشان موجب توبه ایشان

Handwritten notes in Persian script, partially illegible due to fading and bleed-through from the reverse side of the page.

شده بود و جناب آقا سید حسین زینبیری شخصاً بود محمد
 و عجم و عظام و حاصل و صاحب صفات حمیده و اغلب آنها شرح
 حالش باشد که در ده اند و جمیع ارباب علم اقرار با جناب
 ایشان داشتند و منکر می در فضل و اقبالی داشتند تا در عهد
 محبت باشد و گویند عامی بود در از عدم علم و ادراک بی بضاعت و کمال
 افتاد و جناب حاجی سید علی خانی سردی بود تا هر دو مستحق
 در معتبر و جاننده و خالوی حضرت اعلی روح با سواد و آه
 ناله سادات اعیان و وظایف انجمن در در میان جماعت تجار
 تجاری و نقد شمس موقوف میبود و قسمی که ادا قالی که از شیراز
 وزیر خیالی جاویدت و مسافرت الی الله و جان بازی در سل
 محبت محراب امکان در بیخ اگر ان طلعت اعلی داشتند
 جمیع محاسبات خود را سیده کی نمود و در هر محاسبات
 محمد مردم را ادا نمودند باین طریقه که خود تشریف میرز و در خانها
 و آل حقوق را سید از مد و طلب حقیقت و حضور نموده و در بیخ
 بسین میگردد و درین طریقه با یکان یکان از ایشان با آن و
 ذری القربا ذوی الحقوق در بیخ نموده متوجه داران که در محبت
 آرد با یکان و شرفیالی حضور نموده باری انجمن جان
 و آل خود را در سبیل عروقت انصرت نشان نمود تا فصل ایشان
 بر جمیع شکر و محبت باشد و بداند که ایشان انصرت و امانت

Atta Faghih Shari'ah, after
 long and long, a
 witness is not possible
 his judgment is being
 being admitted by all.

Haji Sa'adatullah, the Shah's
 maternal uncle, a witness
 is present.

His integrity & impartiality in
 Francis - before leaving Yezd
 a Shah's, he distributed all
 his property, having been
 left his own hand.

His last present to his friends
 at Yezd a Shah's representation
 out for the Shah's interest he
 than he moved north, etc.

Haji Abdul Taha, Secretary
a. Government, & Public for his
policy & business.

of the office his ministry, but
was a government employee,
He was a Fundaman.

Reproduction of the name of
of the Haji - Abdul Taha of
[Date: 1919-1920]
[Page: 114]

و جناب حاجی حاجی حاجی ...
کرامت و تسبیح الی انسان برایت و امانت و تم و فرات ...
افراد و اشخاص و در بر سبزه گاری و دانائی بی نظیرش ...
ادوات کلا و نیت با شان الطهارت نمودند و عمل او ...
از برای مقصد تن و آن دو نفر دیگر کی از اتباع این ...
و دیگری از جمله کسیر بود و عمل ایشان نهی ...
و این هفت نفر را پنجه ان کشت در آن روز و ...
از برای حال ریاست و لروری داشتند و با کرفار ...
نه داشتند و حال اگر لظیف خاطر افراد ...
شدند و بعد از آن فرود هم بطوری که ...
فکر هم آمد خودشان را ضعیف کردند و ...
و کاری کردند که تا کنون از تیره ...
سزا بابت غرض و عظمت با شان نسبت ...
و انقدر انصاف و ادراک ندارند و ...
بچاکس از جان و امانت ...
و اخبار و عدل و انصاف خود قطع نظری ...
که اگر چنانکه در احادیث معتبره مذکور ...
حضرت رسول خدا ص که فرمودند که ...
قبل از رسیدن و شیخ خود را برهنه برهنه ...

ارضی کوشیم از اینجه جهت چهار نفر در آب خانه مبارک آنحضرت
 رفته و از آن چهار نفر حضرت سلمان ششمین را زبرجا بسند امر
 خود راجع تر اسبیده بود و بخوی که قبل از این آگوشد آن سینه
 از تراشدن تمام سر خود مضا لقه نموده و از سوی گذشته بود
 و این اشخاص که مدت خیال متوالی در مقام مجاهده و تقصیر بودند
 ای کلام کوتاهی در مجاهده و معرفت حق نمودند آینه شکر طلب
 عرفان آن صفت بر خود ندیدند یا صد مغرب و ازین نهان
 کشیدند و از هر نوع طالی که بر ایشان وارد گردید و بر عصمت
 و محنتی که مبتلا شدند صبر نمودند و با این همه صدقات الطمان
 بعد از آنی که حق را بحقیقت شناختند بکس زبان بکار نبرد
 شرافت شد بگذرد اینان بجای از رسم دزد و جان و سرنگ شدند
 و چشم از محنت عیال و اطالی و رسم در رسم نرسیدند جان
 کرامی پیوسته با بر طبق غلام نهادند و شاعر حضرت محبوب
 عالم کردند و بجهت تمام تا دریافت درجه شهادت گزیدند
 و اگر اینها اهل حق و صندی ضایع و هدایت حضرت بارگ
 تعالی نباشند در عالم امکان احدی قابل هدایت نخواهد بود
 و اگر چنین اشخاص را با وجود آن نوع مجاهده خدا در مقام ایت
 نغمه یار العیاز با بد خلف دهد کرده و با خلف اهد داده
 و حتم است بر فضل و هدایت حضرت احدیت که اشغال

این اشخاص صحابه ما از حیرت و خضوعت بر اند و بطریق نجات پدایش
 فرموده باصل درجات سرف در مقامات عبادت حقیقت رسانند
 بعد از تفرغ این سبک کاره شدی سبباً تا اینکه ارباب معارف
 بودند و مقامات حضرات ما در وقت گرفتاری و شهادت شدند
 و این استوار و استقامت و بدنه فیه مذکور این قسم عبادت
 معانی فکری بی تاخیر و معنی نمیشود و چنین هنگامه را باز بچشم
 نوی اصل تصور نبتوان کرد لهذا اکثری اصحاب فهم و کمال برسد
 آتشین و نفس برآمدند و همی در آنسر از صراط مطوفی و دام گشته
 و مقام یقین و درجه اطمینان را حاصل گشتند و بخلقت هدایت
 و ایمان متعزز و مستجابی شدند و اشخاص زیادوی دایم ایشان
 هدایت و تبلیغ نمودند و از ورطه غفلت و حیرت نجات دادند
 و برخی از عدم انصاف مصداق مضمون بیرون نعمت الله
 کما اعم و بگروان آنها با فضل شدند و این بخت نقره زرد کار
 همان بخت بزبی شایع بود که موافق و دایمی علی بقدر بر
 بر صحتها که چابست در مقابل حضرت هستند و در کوفه ظاهر
 شوند چونکه علامت ظهور بودند لهذا منتظرین ظهور موفور فرمود
 بالصدق و الاغلام ایمان آوردند زیرا که حضرت انبیا سلام
 علیهم اجمعین فرموده اند سخن الراضی دشمنان صفتی
 دایم ایمان و ششیمانی ما که گفتند آن هستند که آنها را در صحرای

These seven verses are the
 "Seven Verses" which are
 said to appear with the
 Mahdi according to tradition.

خوشنقضای معرفت بچو انیم و از چنگ که کجا بمل و غفلت برین
 و اینکه فرموده اند زبای شاخ ندارد اجالا بر آن است که غلطوم
 برسد مجاور و کلا زبای گشند کلمات از زبانشان معانی
 کثیره و تاراجات عریده است و از جمله و فهمیدن این بلا می
 قشری نمی تواند شد برآیند و تاکنون مراد معنوی و مقصود حقیقی این
 حدیث را در ادراک نگردد چنانچه دعوا می چاره ما الهی الا ان بانتظار
 گذاشته اند و خودشان نیستند از عدم بصارت و فرست
 منتظرند که آن حضرت از زبانان که بصورت نشانی ظاهر
 شود و بیفت بزور خود داشته باشد که حیوان غیر بر کنند
 و محب بگو منصب عظیم ایشان بیگانه سولای و دشمنان معین
 نموده اند و بیجا است اقوال و عقاید خود و ادب است عریده
 و اگر چاره نخواهد مقصود و معانی واقعی این قسم احادیث را
 بیان کنند چون قسم و یقین و در کتاب نیست و در حقیقت
 حق ندارد تضعیف نموده انکار نمایند آن شخص را که در میان
 که چسبند الامام علیه السلام با تخلفات جمادات و جمادات
 ایشان تا بدلیل نموده است بحیوانات باله و طنونات
 و ارام فاسده خود تمسک شده و از ادبها که معالی در آنها
 و تادیبات کلمات ظاهر است هر کسی که درم ندهد و اغلب عام را
 نیز چسبند و تسبیح نموده اند و اگر چه کسی محتاجی بسبب بعضی

احادیث وارده مطلع شد و اظهاری کند و نخواهد این را از شما
 و میراث براند از قسم طفر من و غیره باطنی و سخوت قانی برهان
 بسنی و شود و ناگوار است که قول دیگری و قسم اول کند و بخواند
 و فتنات موزر خود ترجیح دهند و اگر هم در باطن حاضر
 تصدیق نه داشته باشند و بدانند موافق شواهد علمیه و ادب و قضیه
 صدق و صیح مسکو به نزد خود نگه و خود بکه فایده محال است که عمل
 الظاهر تصدیق و اعتراف بصحت قول طرف مقابل نماید چنانچه
 حاجی صاحب با آنکه تقوی و تقه سس و اظهار تدبیر قضیه
 میسر نمودند مگر به شرح خود جناب ظهیر که مشهور بقرة العین بود
 و که تک عمری ایشان جناب حاجی طالق مستتر که عالم و
 فاضل بکه خود را اعم علمای عصر میدانست با ایشان فسخه کرده
 بودند با این فهم و علم و ادراکی که کاری اگر خود اظهار باعت و با آنکه
 و برتر از آن او حاجی میسر میسر میسر میسر میسر میسر میسر
 امر قضا مستلماً من مردم ولی حکیم که تابع این جوان شیرازی
 شد و سبحان الله از مراتب خود و عرض و فنون احتیاجات
 و مرض این اشخاص که نسبت خود را با آنکه نکالات و فضایل
 می پسند که نسبت بآن شمس حقیقت و مطلع بر وقت
 چگونه اظهار خاک ری و جودیت مینماید و بر ملا مسکو در کن
 با اینهمه فخر و تعارف و استعداد خطا و خطا مگر نه و با اینهمه

Concerning Murain'i-Jah
 Unseen amongst the Bahá
 as Jenáb-i-Táhiré.

Her father was Hají Mullá
Sálih, in her paternal
 uncle Hají Mullá Táhir.

The letter was once in Paris
 I hope it will all your
 knowledge & examples may
 you to state the the the the
 would never your name, but
 what can I do when you please
 this young thing?

و اگر بی ششینا نمودم و از قرط فرستد و نفس صاحب عالم
 و بعد جمیع اسم را بشود علیه و قراعه علیه جهان که باید شاید ششینا تمام
 و این مسئله کالات من در جنب آن بجز جمله معظم قطره است
 تا معلوم در مقابل آن نیز ششینا اعظم زره است کالعه و معجزه
 جواب میدهد هر چند مراتب نفس جزو نسبت آن جهان ششینا
 که از قطره دست ترا زنده میدانی که هر روزی این اوهام را
 ترسندوی از قول مضایقه نه هشتم فرط انکار است کمال
 تعصبات جاوید و اعراض نفسانیه و اعتبارات استیزنگ
 پنداشند و عارید آشته از اینکه در صد و طلب نفس بر آید
 و صدق و کذب و احمه آن بجز زافر و در ناخوارا بر دبا بر
 کند و از غم و ناخوارا است کمال بجهودات استیلا از کمال
 آن منظر احدیت و مطلع ربوبیت خود را محروم سازند و چون
 و حسرت در میان آید آشته که چرا بصورت شبانی و شغل
 بزغاله جهان استحضرت از که طبعه نفرمود و از شیرین با نهد
 استخوانا ز ناظر بر کردید و غبار عرض بخوی دیده او را کمال و استیلا
 که روز از پیش دور است که اصلا در کمال این کمال و انوشه
 زنده باشد تا کمال بجهاد بگشت خواهی هر جا که می شود نسبت
 که از مزایب بر زنده خود نشید بر عین خود شید است نه چنانکه
 خلاصه فیما نسبت کلام در زما بد که در این نسبت است کمال و استیلا

جناب حاجی غلامصالح قزوینی بودند و از پروان دودستداران اچلی
 کیشان واقعی شیخ مرحوم و جناب حاجی سید کاظم در زهد و تقوی
 و فضل و کمال نظر و عدل ذاکرند و مرحوم سید ایشا زاده این
 جناب سید نه و چون مرحوم سید قبل از وفات بمواس اصحاب شایسته
 ظهور محبت مرحوم داده بودند لهذا ایشان نیز مشغولین مورخین
 پرستند مشغول ریاضت بودند و طلب عرفان و بیان
 آنحضرت را می نمودند پس گاهی که جناب آخوند صاحب شریف
 که طبق بیابان باب بود در مقام تفحص و طلب برآمد و از جناب
 و گفت اشرف بزم مجامع و مجلس مفاخرت را نمود ایشان
 عرض فرمودند و گامی از اظهار جودیت و ایمان کرده بود بعد از آن
 جناب باب الباب شرفیاب حضور آنحضرت نمود و عارفان
 بحق ایشان کردید عرض فرموده این علیها جناب را تقدیم حضور مبارک
 داشت و از جمله حرف می مجرب گردید و در وجه علیای حقیقت
 و معرفت رسید و چندی بعد که از انبیا و خطب و بیانات
 و شهنشاهات علیه آنحضرت و زیارت نمود ایمان شهودی نمود
 و در ایمان خود چنان ثابت قدم گردید که در مقام عبودیت آنحضرت
 چشم از مال و فرزند و اسم و رسم پوشید و اطلاع امر آنحضرت
 با بر این و اوله و اوصیه نمود و بیانات زحید را بجزئی کتف
 می شنید بود که اغلب مردم از اصحاب مرحوم سید که صلوة

Parvati's life was the
 danger of Haji Mulla
 Sidi, the disciple &
 friend of Haji Saqi
 Hajim & Raza

When Mulla Hajim of
 Peshawar had in
 our own itabala in
 search of the promised
 Khatim, she wrote to
 him.

And Mulla Hajim, after
 visiting & listening to the
 Babi, showed him this
 letter. As she had received
 a number of answers
 the Marjaniat - (i. Hajim
 letters of the Tawajih)

در روز از او را کشتن با خبر شدند و در کربلا بعد از وفات سید
 مرحوم بسکامی که شرف شده بود قرار مجلس درس که است
 در پس پرده می نشستند و حضرات شیخیه را درس میدادند و
 ایشان بخوبی مشغول بجهاد است در ریاضات شانه روز که زهر
 و بلاکت شده و اغلب طبع و خیرای بازار را از فرط احتیاج و فقر
 علی الخصوص طغیبه و زجیه بازار را و این نوع احتیاج و اجتناب
 ایشان شهرت نمود و با مقام مختار جمیع حاکم رسانیده حاکم
 در صد در کفن ایشان بر آمد و ایشان پیغام دادند که من
 داعیه ندارم جز اینکه مدعی مقام علم باشم علمای شیعه در
 بیع کنسید تا ما باشد و گنگو کنیم تا صدق و کذب و عوی و فریب و
 علم و عرفان جانین محسوم اول بصیرت کرده و دارند که ذکر
 بجائی نرود تا از بغداد در آن خصوص علمی برسد چون تا خبری
 در رسیدن خبر از بغداد واقع شد بدون تذکره از شهر بیرون
 آمدند و احدی از مستحقین اندازه و با شش برین و چون تذکره
 ندیده که مانع شوند بعد از ورود بغداد بخانه نفی اعظم رفتند
 و محبت علمی داشتند و در نهایت رفیع برایشان غالب
 و فایق آمدند با شاه بغداد تعظیمی حالات و گفتاری بسیار
 بیاب عالی و دولت علیه اظهار داشت و استغفار
 نمود و از آنجا حکم شد که در حالک عراق نماند و عذر ایشان

And after the death of
 Haji Sa'ad Bagami, the
 had himself to four students
 seated behind = and was.

The governor (of Baghdad)
 writes to the king.

She demands a conference
 with the king.

She goes to Herat without
 a passport - a journey of Baghdad
 to the house of the last
 Malik, but whom she holds
 distant distance -

The Sultan of Baghdad appoints
 her to the Turkish province.
 She is consequently forbidden to
 remain in Herat or Arabi.

بنماهند که غیبت ایشان نمایند و در آن خاک بنامند لذا از اینجا
 روانه عراق عجم گردیدند و در عرض راه بعضی از لطائف اسرار احمدی
 که کز کوشی شنیده بود و اغلب علایم حق از اظهار و ابراز آن
 احترام نموده بودند کمال صراحت و فصاحت بیان فرمودند
 مثل مرحوم شیخ صالح عرب و جناب شیخ طاهر و غلط و
 ارباب محققان و مرحوم شیخ سلطان عرب و بعضی دیگر که صاحب
 استعداد و با ذکاوت و فطرت بودند درک آن مطالب عالی را
 ننمودند و برخی دیگر که نفیضند در عبادت و اخلاص و آذین و اخلاص
 کردند و بعضی شکوه آینه روح ایشان بجز حضرت علی
 روح ما سواد فدا به معرض داشتند بجز خود استعداد
 و قابلیت هر کدام توانی صادر گردید ولی حاصل جواب ایشان
 این بود که آثار تزیین و حاصل بیانات ایشان از الی الله
 منتسب فرمودند و ایشان را ظاهر نامیده بودند و بعد از آن
 چون اصحاب و اشخاصی که در مقام انجمن بر آمده بودند
 اسرار کلمات ایشان واقف شده بنای استغفار و
 گذاشتند و آن در حق مبارک بگوانشان شرف آوردند
 اطلاع تمامی نمودند و همچنین در هر آن تبلیغ جمع کشیدی شدند
 و خیال داشتند عازم دارالافتاء شوند و اعلی حضرت سلطان
 ماضی محمد شاه قازی نزد آنکه مفسر با از حقیقت واقع مطلع و

She accordingly left off for
"Halt-i-Afami".

Perhaps most eloquently on
 the way, concerning Sheikh
Saleh the Arab (ibid. 263)
 in Sheikh Tahiri, a Muslim
Abraham Michaelis, &
Sheikh Sultan Arab.

(Compare the Bab's, apparently)
 stated, not understanding,
 that it means a matter that
 has come to completion of his
 to the Bab.

The Bab in another instance
 has presented a paper with
 the name of Tahiri.

Repetition of this was had
 or first opposed her.

The name of Hassan has
 been presented here, & also
 at Hamedan.

She intends proceeding to
 Ephesus in the hope of
 conveying Muhammad to

But her father, disapproving
his, sent a had her brought
to Huzura.

She refused to live with her
husband Mulla Muhammad till
the son of Haji Mulla Taki
to her cousin Mulla at
Ajfati the first.

Haji Mulla Taki is mentioned
in the year A.H. 1266 -
See the Shaykh Ahmad p. 36.

Because he permitted in Shaykh
concerning a Shaykh Ahmad
Shaykh Ahmad.

Mulla Jafar of Shiraz, a
Babi, who had been an
intimate friend of the late
Shaykh Ahmad heard this,
and depending the former as
an apostate & infidel,
he went to the mosque, &
uttered a fatwa of Haji
Mulla Taki as to what he
thought of Shaykh Ahmad.
Mulla Taki perceived his
case, & after the late Shaykh
Mulla Jafar was
here on an ijtihad,
according to a tradition of the
people.

کنند و الا ائیان مطلع شده و فرستاد ایشان را تقرون
برند و با ایشان زیاد صحبت داشته و چنانکه ذکر شد ایشان
گفتند که با این فهم و فصاحت تو خود بر او عالی سینم روی
تقدیری تو را بکمال صدق لازم می شمریم ولی چگونه
قول جوان شیرازی با قبول کنیم و آنچه از این قبیل سخنان
گفته پذیرفت و بر چه کرد با شوهرش لاجرم که در حاجی
ملاقی و پس عمرش محسوب میشد صلح کند راضی نشد گفت
او بر اسطه انکار امری جنبش شده و من ظاهره هستم و نه باطن
با جنبش و کفوتی نیست و با نیت باشد بر خود راضی صلح کند
و بعد از آن واقعه قتل جناب حاجی ملاقی واقع شد و غنمش
این بود که ائیان مرحوم شیخ احمد در جمیع مجالس و محافل
لعن و سب نمودند و در این فقره اصرار تمامی داشتند بر
صلح حاجی که از اهل شیراز بود و در اصحاب حضرت باب
بود و در سابق اخلاص و افری مرحوم شیخ احمد است
و تقرون شنیده بود که جناب حاجی ملاقی شیخ را لعن
میکند و مشرک و مرتد بشمارد و در سر جای نماز از احوال
مرحوم شیخ سئالی کرده بود جناب حاجی لعن کرده و زیاد
به گفته بود مطابق حدیثی که از آنجا مذکور است که هر کس شیعیان
را سب کرده و بر کس بد است که رسول خدا را سب

کرده و هر کس سول خود از آب کند کافرات میرزا صالح بناد
 علی با حاجی خانق را بر تدر است دیگر حدیث مذکور کفرش بر پیشانی
 هم بن کرد و کشتن ایشان را بر خود واجب دید و تکلیف شرعی بود
 دانست که باه و بی اطلاع احدی شب زنده بود در سه محراب
 ضربت چندی بایشان زده بود که نسبت بعضی ای امام حسن دوم
 بنامه این قبیله حرکتی بود که در زمان عبود حضرت باب از قرین
 بود و بودند و چون که آن حضرت در حین عبود از قسنزین بکته
 استحال و اقصای و هجرت دیگران از ظهور این مقدمه بایشان
 رنشته بودند که من ذریه حضرت رسول هستم مظلوم و مظلوم
 شده و در بارها شهادت داده ام چه میشود اگر از من نصرتی نماید
 بر قید آن حضرت را با بر کرده نامنزه ای چندی نیز گفته بود و مستیک
 واقعه را خدمت آن حضرت معروض داشتند فرموده بودند بود
 کسی که چنان او زنده اندا خداوند عالم بسباب فرام آورده که زنده
 نیزه بدینشن زنده تا در حق بزکان این را این همان درازی
 کند بی ادب نهانه خود را داشت بی ادب مردم کشتن فضل
 دید از کشته شدن او در قسنزین گفته شد بدی شد و این
 کار را نسبت بجناب طاهره دادند و اصحاب ایشان را
 قسم کردند و جای دیگر بسهم هر اطلاع مذکور شد هیچ کس
 چنان که گفتند و هر کس را از آن حاجی برود گفت این شخص است

This was the punishment
 for what he had
 done to the other
 the letter was on his way
 as a prisoner to Mecca
 in leaving up a letter that
 the letter had not been
 a speaking out of him

on leaving what he had
 had said, "was found here
 to office him on the way

The meaning of this
 that was on the
 in Mecca, a Hadith
 that was reported to
 him in Mecca, a
 associate was in Mecca
 many one reported

مع بذایشان را مجس کرده و انواع ازیت نروند از آنکه شیخ
 صالح عرب را چوب نیادی زده و نیز استند و پیش گفته و با
 و جناب طایره بدستان حکومت اختیار نروند با یکی از خدایان
 و با ازیت او مشغول شده که شاید از او چیزی بروز نماید و جناب
 کوثر هر چه قسم یاد نمودند که مرا از این حکایت معجزه اطلاق
 نیست قبول نمی نمودند و حضرات در آن مقبول که از آنکه حاج
 شود ایشان بود اصرار داشتند که این عمل از اصحاب ایشان
 بازن ایشان صادر شده و جناب ایشان در آن حال
 بتضرع و ذکر و مناجات با قاضی الکاجات مشغول بودند که بالا
 میرزا صالح شیرازی بعد از آنکه که دید جسمی را از خوبان بی آن
 و پیر ازیت میکنند بکوت و بعضی را ضعیف شد و عرق انصاف
 و در پیش حرکت آمده منقطعاً قدم روی پیش نهاده و در
 علت گفتن ایشان را مذکور داشت و اقرار نمود که من آن
 تکلیف از می و دینی خود را تکلیف را این امر ایدم و چنانکه
 نمود که خاک قرصین از خوش تقریری و استقامتش تحسین کرده
 بود و بعد از آن که بر او ایراد کردند که چرا با چنین عالمی این نوع
 رفتار نمودی جواب داده بود که اگر بودی بجز این بود که او
 از خوشه های باغ ابر حلیه بگوشه حبه و خود و با آن دعوی
 ز عالمی و اجتهاد نمود و در این امر عالمی او متوجه شد

Sheykh Sa'ad Arab was
 severely motivated.
 (See p. 268, 269).

Muhammad's life is also longer
 before the foreword, but
 Muhammad's ability and
 knowledge of the world.

The head of Master Muhammad
 Tahir vigorously asserted his
 point. Especially his point
 about Muhammad.

Mirza Sa'ad of Shiraz
 gives himself up as the
 murderer.

حضرات دراث و معنی که با جناب قرة العین و ماخوین این
 مت مخصوصاً فرس و عداوت داشتند و کان جنس صفت
 و معاف و انصاف و شجاعتی شخص قاتل نه شدند از اقسام نمود
 اقبالی نمودند و آنچنان اصرار داشت چون قبول نمی نمایند هرگز
 مقصودشان بیان نمود و گفت اگر بخواهید حقیقت را معلوم کنید
 آن سسر نیزه که بان لورا مقبول ساخته ام در زیر کله از اقسام
 بروید و در دایره تا بد آنید که نموده و اقصی است تا آنکه فتنه
 و جهان سسر نیزه را از زیر کله برداشته و چگونگی معلوم کنید
 شد و در این روز محسوس و معلول نمودند پس آن طایفه مقبول
 فتنه مجلس در مقام ستم و لعن او بر آمدند که هر ذیصلاح متغیرند
 گفت او را بکنیم و اصل نمودم الا آن شما را هم با او من می سازم
 بقوت از جای خود حرکت نمود و زخم را کشید بطول کینج
 طویل آن که بسیار بزرگ بود زمین کوبیده بود کنده جان
 بقوت بجانب آن حساب انداخت و انداخت و در حاشیای
 از مجلس فرار نموده متفرق شدند و صبح طویل بد مجلس فرود
 در ب را نمود و آن نمود و جان مسخفتن محسوس تر شدند که در را
 بر روی او بسته و قفل نمودند ولی با وجود ظهور و اقرار حضرت
 دست بردار آن چند نفر هم نشدند و محض شهرت و حیثیت
 آنرا از این شرکت و در جمل شمرند با وجود جناب حاجی و صفت

They refused to believe that
 Mirza Fakih committed
 the murder, till he showed
 an old hat in his hand,
 a little time when he had
 committed the murder and
 since the deed was done.

The story of Kaji Mulla Taki
 comes in case Mirza Fakih,
 who, breaking his fasting
 on 10 Oct., "I have about
 four to five hundred
 men to fight him", and
 at the end, Mirza Fakih

They would they had to be
 about them with Mirza Fakih
 and the murder was committed
 by the same.

کرده و بپایان آن وقت که ششمین پسر ایشان اسمبالی فرام
 آورد که پنج فرزند مجربین را با کند و زنجیر از قزلباش در شدت رودت
 هوای رشتستان بگردان آورده از همه بختی که بر مردی نامش
 بود حاجی اسد الله نام که از بسته پاری ایشان را بخرید و بی گنا
 در زند ببرد و طهران نزدت ضعف در نحوی که داشت در
 وفات نمود و میرزا صالح شیرازی که قاتل بود و خود اقرار کرده
 بود و او را حاجب حاجی میرزا آقاسی میرزا شمس صاحب بود آن
 بوزن شبانه از حبس فرار نمود و بخت مستقیم فرار یافته طبریه را صاحب
 حق رسانیدند در آنجا بجهت اودت رسید آن سه نفر که بخت
 بودند در حبس ماندند و پیر حاجی حاجی بر نزد قاضی و بجا کرد
 که در باب قتل یکی از مجربین از حکام شرح طهران حکمی صادر کرد
 میرزا شمس و شکرانست بعد از آن نسبت داد که حضرت عالی
 چنین در جهان هستند اعلی حضرت سلطان محمد شاه حکم فرمود که
 شریفی را آقا محمد و محمد طهرانی پس از آن محلی کرمانشاهی
 از عقاید ایشان استفسار نماید و استخار حاصل کند از حضرت
 و اوقات نزد و کذب و محملی بر کرده آخر کار در حضور
 حضرت سلطان پیر این خود را پاره کرد و بنیای کرد با که داشت
 که حاجی با قاضی را کشته اند چون کسی نزد شاه فرستاد
 شخص قاتلی که خود اقرار کرده بود که گفت اگر موافق شمس

Few of these events are of the investigation of Mullā Muhammad, sent to Rashtan - one of them - Haji Akhū Mirā, an old man in his health, died on his arrival in Takran for the fatigue & exposure of the journey.

Mirza Salih, the actual murderer, has been captured by Haji Mirza Akhū with the aid of Mirza Shafiq. The Sahib-Darān, escaped by flight from prison, had left for the Province of Shirvan, where he was eventually killed.

Mullā Muhammad continues to maintain his innocence - he has no intention of confessing to the death, but is not successful. He also charges the Police in general with holding arbitrary decisions.

Muhammad Akhū, according to reports of Mullā Muhammad, is a native of Takran, one of the Provinces of Iran. He is a native of Iran and has been in the Province of Iran.

The father of Mullā Muhammad was a native of Iran, he was his father, & he is of Iran. They have had a native of Iran & you will find the same in Iran.

The importance of the book of
Mulla Talebi

صاحب سنده شریعت و مروج دین و این میدانند بر نفس
پسنداد را که احوال خبری از آن واقعه نداشتند بعد از گذشتن
و حال آنکه خود قائل قبل از گذشتن گفته بود که من بر حسب تکلیف
بذنبی خودم فی نفسه بدون اطلاع احدی اقدام بر این کار
نمودم با وجود این اطلاع اعلی حضرت سلطان و جمیع علماء
و مسلمانان چهار نفس با بدون خبری و تقصیری باشد از آن اطلاع
گشوده و گفته از این همه مقدسین و مسلمین گفت در کدام
ذهب و شریعت چنین حکمی دارد و جایز است و از بدو ایجاب و عام
ستلماً تاکنون در هیچ مذهبی از این خبر ندانیم مختلفه بجز امری
واقع نشده در هیچ عهد و عصری و از برخی نظیر این واقعه
دیده گشته و بجز ما بعد از ما نیز مشکل است که در هیچ
مذهبی بجز فتراتی چه باشد و بچنین عملی مضامین کنند و گویند
چنین صاحبان سنده شریعت و نمایان امام علیه السلام حتماً
این قسم احکام اقدام کنند و فتراد باشد و دیده بصیرت مردم
مدود شده و فتراد ایشان منقود و الا اگر حرکات و احکام
واقعی ایشان اشغال این حکایت است و اگر کتب واقع
تبع آن امر تفسیر شده و گفت قناعت و شاعت آن نبوده
من جمیع حضرت امیر المؤمنین و بلکه حضرت زودم پسین
فرمودند که علی بن ابی طالب از آنست و از آنست و از آنست

من با وجود آنکه و پس از من زیاده از یک نفر است با و نزدیک
 کثیر از این علمای اعلام دانسته از زبان امام علیه السلام بحجاب
 محمد که خود را در آن محراب و منبر و صاحب مسجد شریف حضرت پیغمبر
 میدانست و الحق نماز او و محترم در از علمای معروف بود گفت ای و
 ادعای شرفیابی و تقدس بپوش خون میرت چنانچه در مسلمان چهار بار
 که بسبب چهره تقصیری و اظهار می نداشتند بچه دلیل گشتی و در که ام این
 و این چنانچه با وجود سبکناهی بپوش گنیز گشته اند خلاصه حکایات
 حکم گامی حج تسبیح میکنند و گفت سبب و تبلیغ اعمال فرود میشدند
 که افعال خودشان صد هزار درجه از آن مذموم تر است الی انکه
 صدها قحط بنزدی شده احکامات غیر از آن در ایشان برده
 زمان در میان االی ایران چنان متداول و معمول گشته که انظار
 اهل این دیار از احساس و ادراک معایب غیر محصور آن عاجز و قاصر
 و خورده چنان فرودند که بصیرت ضعیف میشوند محض خطایان خودشان
 زبان از گفت گو بسته و بچهره همت اظهار دعوت گفتم از ارباب
 فقه حجاب ظاهر پس از آن و آنچه از کلمات و ادبیت این
 و حدیثات در ده آثار بعبانند سر و غفله غریبه در آن نبود
 و از آنجا بجهت تبلیغ امرالهدی و طاعات حضرت قدس و معایب آن
 طایفه با بایات و سایر اصحاب همانان عازم خراسان
 شریف و در حوالی مشاهیر و در خدمت جناب قدس رسیدند

The objection of the
 behaviour of the maulana
 at Karaj has been
 followed in similar cases

Karamat-e-Ladgha Kaafi Hujjat
 a free to Taharirat & Ghosla
 sets out for Riharat to near
 Haji Mulla Muhammad Ali of
 Bafra, a Mulla Mulla
 & Mulla associates, upon
 the part of the
 Shah.

(For other accounts of this discussion, see 'The Bab' by ...
 Hajj Mirza Muhammad Mahomed ...
 Hajj Mirza Muhammad Mahomed ...
 Hajj Mirza Muhammad Mahomed ...

خط و باغ دارد و با طیر او این در کتب فرود و کلمات خطوط
 و معنی میکنند که خود آنحضرت را می مقام بابت نبی آفریده حسین
 طر و می که در فضل کمال هدیم الثالث صاحب و ابره پادشاه و سایر پادشاهان
 و دولتیهات از ایشانست لهذا آنحضرت را برتر ز خود میشد و مجلس
 آرا شد جناب لا محرم معانی و جناب حاجی ملا محمد باقر و حاجی
 علی کی سیخه و برخی از انصاری دولت نیز حضور داشتند و فرادگذاشته
 که اگر آنحضرت ادعای بابت نماید و خط نبیانه خود می قتل ایشان
 صدر بار بعضی آن در خبر و است در حالتی که در مقام بر روی آمده و خط
 استمال کرده و دستهای خود را در آستینهای مبارک او در خصالی
 در دست گرفته و ذکر حضرت در دست گرفته اند بجهت تقدیر
 و نیکبند و از مجلس شدند و تمام فرمودند و ای دادند و بسکین معانی
 نشان دادند و خودشان صدر مجلس را گرفتند و آنحضرت تقدیر
 ایستادند و در ذیل مجلس نشستند و در تنی ساکت بودند و نگفتند
 بعد از آن جناب آنحضرت آنرا سینه بعضی نوشتهجات در دست
 مردم میباشند و نسبت بنامه بندهاگان میگویم که صدق است
 و حقیقت دارد آیا چنین است یا غیره کاش این بود که خصالی
 خوانند نمود جواب فرمودند می این نوشتهجات کلمات اله است
 و از قلم من صادر شده است گفتند بنامه شما و ای بابت نبیانه
 فرمودند می جناب آنحضرت بطور قسم و قسم فرمودند بجهت بعضی را در

Some account that the Bab
 was mad.
 Others account that the
 Messiahs of Babism were
 one in reality the dominant
 or mixture of the existing
 religions of the East.
 The following letters were
 present at the discussion
 at Teheran with the Bab:
 1. Mirza Muhammad Mahomed
 Hajj Mirza Muhammad Mahomed
 Bashi.
 who among the Babists
 a true and spiritual.
 These agreed that the Bab
 asserted that he was the
 Bab, a thing not to be
 he, mad, he should be killed.
 The dignified ending of the
 Bab, at the moment of his
 death he was in the
 presence of his
 He takes the lowest place.
 Mirza Muhammad Mahomed
 before by calling the Bab
 the existing religions of
 him are really his.
 The Bab replied, 'Yes, I am
 writing on the word of God.'
 They said him if he is the
 Bab, he says 'Yes'.
 They said him that the Bab
 meant.

He replied, "The same as it means in the language of the Prophet, 'I am the city of knowledge, with its gate.' They said, 'How the gate looks like this?'"

He says, "I am the gate for whom you have waited 250 years."

They reply, "In our assembly the name of Muhammad is not in the name, there is neither in the name of the Prophet, nor in the name of the Imam."

He replied that in his speech and considerations on these things in all the assemblies have been derived from a knowledge of the Prophet. They ask him by their own eyes, can they know him?

He replies, "Yes, indeed. It is required to hear a great voice or relate to his staff."

The famous says, "It is not understood like yours."

He replies, "How then do you understand the language of the Prophet?"

Another said, "I can understand your language with my own eyes."

They then began to make him to add him further a number of questions, such as how to compare...

Seeing that they were not hearing anything, he said once a day the assembly.

فرمودند بدان منی را که شریفه نامیده است و علی بابا دارد و جانشین است
گفت که شب بخیر نمودی این اسم را بگفته شد که شخص خود فرمودند منم
انگهی که هزار و درست و شصت سالست لظهور او نظر بود و
کون مگر شده اید گفتند و نظر تمام آن همه که هم این سخن را در
نزد حسن خاتون و از دولت بیاییم و سقط از اسب تا فارس
است و از عجمی و پدر و درت نیز معین است فرمودند بین چشمها را
اسمید علمای هر مقلی از معرفت نبی عصر خود محروم شدند شایسته محرم
گشته اید و از این بنام گفته اند که شایسته فرمودند بخت ایات
گفتند از خدا محاسن فرمودند چند آیه در حق عصای خود شروع کرده بودند
آیات دیگر یافتند آیات غیبی فهم فرمودند پس بخت فرما از آنچه
فهمیدید می از ارباب صاحب گفت من هم قیوم آیات مازل کم شروع
کرد و خواندن بعضی کلمات معنی خاصه چون جنای جلیس و اهل ایمان
بر نشود و تعرض بود بمانند پرده هستند و لغات خود را بصراحت تمام
بجاری ساختند یکی گفت تک میان دو دوسه را با بر چه میگردد از روی
صفته قال با بر سید و از در حقیقه سوال نمود خداوند ناچاره قال
را گفتند و او هم قیل و قال را بر او شسته آنحضرت چون پانی دیدند
و آمد و کلمه یکی داد و استقامت متفق دیدند و بعد استقامت دانستند
متعرض جواب بجهت کرده دیدند و کمال قدرت با حالت کفر از مجلس
برخی شده ارباب بصیرت و اهل انصاف دانند که این کلمه است

Reflections of the author on
the matter referred by the
assembly -

و محاسبه رسم تحقیق و مجامعه نیست و گنایید در طلب تشخیص صحت و کذب
مطلبی بر می آید باید بالمره از عرض و تعصب قطع نظر کند در رساله
عادت علمیت و انصاف را ملاحظه نماید و جواب و سوال این
میرا در منزله از لطایف محاطه و استنباط شد اگر در موکات و کلمات
و کلمات ایشان تقدیر ذره است ^{بسیار} محبت و فرض
شود اوده مقصود شخص نخواهد شد تا با ایشان محقق و بمنزله
میتوان گفت و تصدیق و کذب ایشان بموجب عمل و اعتبار
علمی حال مشهور مسدود در حضرات محققین که در آن مجلس شرف
حضور داشته و خود را از نظرین ظهور محبت موعود میدانند و اول
مجلس کتابی از آسکار و انرا از نفسانیه نشان از اظهار کرد و اول
فی الواقع طالب و محضر ظهور بود و بیایست مجامعه ترصد باشند
که از گمبای عالم صدق الی بنده میشود و بعد از هر دو دست شعیب
که شنیده شخصی بجز دستبافت تمام در بیان صحیح این عالم و اقام
بنوده و مکتوبه منم آن مظهر موعود شرط طلبان شایسته اشکارا بود که شاد
و مکر گذار شوند و قطع نظر از جمع اسودات خود نموده و کمال سعادت خود
در مقامات ایشان کنند و ملاحظه کند که درجه ایشان نمی رسد باشد و
در حق طاعت شریک ارباب و اقوام را امری و منظور دارند در حق
محاسبه و محاسبه را موقوف نمایند و جمع انرا از نفسانیه و محاسبات علمیه
ترک کنند تا آنکه مطلبی در کتبه و حضرات بر جانی فکری معمول دانند

و جمع عکالت ایشان در روی لغنائت اینی بر غیر در صاف انصاف
 و خجانت بود زیرا که پس از استماع خبر طهر گذشته در آنکه خودشان
 در مقام فقیر و محقق بر نیامدند و در آن جناب و گفتند در مسجد کبیر
 که قاری ایشان شده بود آنکه در آنحضرت سلطان مجلس تحقیق و استنباط
 مقرر فرموده از اقل از اینک آنحضرت حضور برسانند و محضی جانند و از کلمات
 و بیانات ایشان چیزی استنباط و ادراک کنند قرار گرفته باشد که اگر آن
 حضرت از جای بیت نمایند قوی فقیه ایشان برینند و این بطور صحت امر
 دلالت بر صحت و لغنائت ایشان نماید بخوبی ابدانیه و بر آن
 حاج لازم ندارد و عظیم علی الاطلاق قبل از مناظره عرض با فنی ایشان
 ظاهر فرمود که موجب عبرت اهل بصیرت گردد و بدانند که ایشان بسخن
 و معروض بودند بمتحقق و مصدق زیرا که قبل از تحقیق از احوال و تقییر و عاویج
 مذمب و قبیح حکم بجز قیاس دعوی فرمودند و خود را سلطان واجب شمرده اند
 اندر حضرات با اتفاق و الاجماع متعدد و متحد شدند که اگر آنحضرت
 در مقام بابت شود دلیل و بران طلب نمیشد و در آن سؤال و جواب
 نقل آنجناب قوی در بند و در آن سبب از طلب محبت ایشان عرض
 و احوال نمودند که میدانند اگر نیای استدلالت شود آنحضرت دعوی
 کما بر الحق دلیل و برین میدان میگردد و می آید پیش از عهد برین بیانات
 انبی و آنحضرت و آنجلس ایشان کرده اند نسبت با ایشان عرض و گفتار
 خودشان را نیز فیه انکار کردند و با جناب آسمانی کردند و در حقیقت ایشان

و آنحضرت بر پس حیرت خدی استیاء نمودند آنرا و مجلس نشسته طالبان
 و در صورت احرام ایشان لازم بود آرد غریب بودند و ایشان در
 شده بودند و تا ثانیاً در پی رسول خداست بودند و مدعی مقام نبوی اگر را عبید
 ایشان می رسیدی و صحبت چند از سوره اوب و خلافی احترام و ثناء
 تا دم نیتند در خجالت نمی کشیدند و اگر کتاب اهلای آنحضرت ظاهر
 میبخت در تقصیر و مجاهد و خود قاصد و مقصر نبودند و برخلاف بنائیت
 و معقولیت از ایشان حرکتی صادر نشده بود که مدعی کویذ نمایان میباشند
 کلمه ادب ما که آمدندش هم مجال موقع هستد لای طلب
 خود را نشو اینستیم مدخل ما هم وضع آنک حضرت از فردا بعضی که در
 ندهد و بی اعتراضی و عدم معقولیت بنای استنها و تسو ما که شدگی
 گفت کی شب بخیر کرده ز این اسم تا که برای زمین کرده دیگر خانی
 کردن آیات ما که است و با آنحضرت معاف آید که بر اهلای ما که رسول الله
 انکم استبکرتم قریحا که تم و قریحا قتل و زومی و منظور و استند و انقدر
 شفقت آیات و کلمات قول شده مذکور بر هر صراطی که این و بهترین پای
 احسان بود و در جمع قرون و اعصار ایشان همین علماء و مذسار بودند
 اعراف و انکار نظایر الهی میبندند و دعوت کرای حوام کشند و در
 عهد و عصری گوشت علوم نظایری و بعضی سعادت باطنی دیگر و خود
 ایشان نیز اختلاف بنایب مملکت در حجب احوال بر حق بود
 و آنوقت انبیا و اولیایا در حجب حکم ایشان شهید نمودند حضرت که

"If however a prophet came
 with you, with this kind of
 foundation, did not talk,
 did ya. dang come, a day
 Amek (Vol. p. 348)

It has the Honor of the late
 the late John the son of
 Iaffarich, & Jean Garret,
 & the undivided Honors
 as a heredit.

و یکی را کشید و بقصد ایقان حضرت عیسی با او کشیدند و بدان
 که حضرت سید الشهداء را تمام و شش بخاری فرود و قریب بشما
 فرید حضرت قتل ایشان را کرده پس ایشان یکی نفسی بجهت و قاضی
 دعای و فاضل و صاحب محراب و غیره است و جماعت بزرگ
 بقصد الحکام و بعضی متواتران چون این عاقله با او در حضرت رسول
 بعضی بطریق قریب و غیر از آنی قدیم کشیدند و در حق بی غیر میزدند
 بعضی اینکه فرستادند آنچه در کثرت وجود ایشان کنونی واضح
 بود ظاهر ما خسته و عرض مسائل فاضله علیه از آن صدق علوم با توفیق
 امرار و حکمتی الهیه میسند قال ما پرسیدند در باب انصاف دانستند
 که هر که طریقه انانیت در هم مستولیت و معرفت است که تا باین در
 در شرف استوار احدی هر از خودی و باین شدت عرض باطنی خود را
 ظاهر ساختن و از وجودی که درین سعادت هر از جهت آیات
 در نهایت فصاحت مدتی فخره مامل بر مطلقا که هر سینه و انا دانستند
 از فخره نش جاری میسر و میسند قال در وجه استیصال کردن و اندر
 بی ارباب اوله و اوله محبت دانستن در باین نش و بصیرت این شرح واضح
 و واضح است که بنا بر جنات بر افلاک و استوار و اوله در حال تحقیق مطلب
 و نیز دانستن حق باطن نبوده و اوله طریقه انانیت و معرفت استوار
 انصاف نیست از کسی که بنا بر هر چه رسد لغو تمام دارد و معنی محاسب
 محبت این سخن هر از کرد و هر که در این محاسب و اوله در حال تحقیق

و چندین برادرش در ضمن سفری شش ماهه که یکی در میان دالاس
 و راسم و بیم و زور قطع نظر کرده و بعد فی دارالت سراجت
 بر استانی امرش نهاده و آنجا دو شها و شنه و با وجود این بودنی
 زیاده از دو کور و پنجاه هزار بیت از آیات و خطب و مضامین
 و بیانات و سخنانات عظیمه از قلم قدرتش در فسیل بیستی صادر شده و
 در دست اجاب و اصحاب موجود است صیغه قال بپر سینه
 و از تک میان در دست سوال کنند و حال آنکه اطفال صغیر
 کتبچه باشد در صرف میر خوانده اند از ادای جواب این نوع سؤالات
 عا در تمام وسائل با انسان نمی شمارند و مالک آنکه شمایل کاسه
 خودشان جان کمان مسکرونند که آنحضرت شکرت تمام بابت او
 شد بعد از اینکه حضرت کمال قوت و استقامت دعوی
 قانیت فرمودند جواب دادند که ما منتظر عهد این حسن که ادرش
 بر حسن خاتون است هستیم و اورد قانم میدانیم همچنانکه علمای بیرون
 بحضرت مجلسی باین قسم ایراد گرفته و گفته که ما منتظر حضرت
 موسی علیه السلام هستیم که بجان آثار و عاداتی که در عهد ختم بود
 ظاهر شود و تو بر خلاف آن عادات ظاهر شده و تمسک با عتبار
 اسی شده آنحضرت و انکار نمودند و کلمه قتل آن طلعت بود و
 دادند و گفتند و ظهور حضرت ختمی تاب بهمان طوریکه محمد بن
 پیروز و شهادی حکر شده و نسبت باین جناب تسخر و استهزا نمودند

Sindhanj of the Mahomed
 of the East to Carat, 4, 9
 Kala Mahana 13 12 1300.

و اعجاز ایشان را من معرو و معجده کردند و باقیش را اساسا طبر و ادب را
 بنده استند و کشف و برون شد و بس که بد منم موسی دهنم عیسی حضرت موسی
 بجهت ظهور خود حکما ذکر کرده و بیچک از انصافات ظاهر شده و الهی صوری
 نیز کشف این مرد مجنون و مغزی است با وجودیکه در راه مادرش منم است
 میگردید منم حقیقت عیسی و آنکسیرا که حضرت مسیح بشارت ظهور بوزاد او
 او در نزد پدر ما سانی خود میباید و میباید از آسمان نازل شوند و این حضرت هم
 بینما جان کشفه را کشفه و جان ایراد را کشفه که با نظر محمد این محسن که در کجا
 ز جسد خاکیست سیم و سیم شام محمد این حسن نیست و چه و ما در شامین است
 که کبست در بین موهبات است و اعتبارات است که در مسیح عهد عصری
 صل میباید و هفتان برده و هفت گزای و ضلالت هر طایفه شده
 کشفه را در عرفان آنم نظر احدیت محرو شده و در امر نیز ممنوع و است
 و حال آنکه این کشفه برای دانش پیش روشن و میر من است که در هر
 از اعضاء کما یکو امثال این طایفه نیست بموهبات و حدودات است
 شد و عقیده ظهور را در دعوات ظاهر کشفه بر طر ضلالت و پاکت
 افتادند و از شرط حالت دلچاست و حق این مطار حقه مرعی در
 آنچه را که زبان از کشف و بنان از اولی منم چنانیکه معذک آنجا این چنین
 مجاهد مقدس در این طر از منم آمد منم بعد و در کشفه از علمای و هم عهد
 و عصری چهار یک منم صادر و ظاهر کردید چنانکه گت نواسخ زبان
 سلف که ای در علمت میباید در خلاصه چون شواهد آنحضرت در

مقدور بصلحت نبود و خداوند بنو است قوی علیا بگردان مجلس استنطاق
 نمودند بعد فایده نگردیدند و بعضی تنگ دست آنحضرت زدند
 چوب در استان شدند فرانسهای حضرت بعد از آن عمل فسیح آنها
 کردند روزی که بجانب شیخ الاسلام در کتاب آن فعل شنیع تمام فرود
 و آنحضرت را بمیزان خود دعوت نمودند شخص سیدی امیر که در خدمت چوب
 گفت پای مبارک آنجناب زود آنحضرت در جرتی محضرات اصحاب
 اظهار فرموده بودند که این ملت از فرود غفلت و نادانی
 بیچنگل فعل قبیح مرتکب میشوند و بجای عمل خود نیز مذهب خواهند شد
 لهذا در بیان اوقات گفت دولت و اقتضای شیخ الاسلام در آن
 میرزا احمد واقع شد چون آنحضرت بعد از حرکت از چرتی از آن
 سخنانه جناب میرزا احمد وارد شدند و ایشان محض عادت باستانه در آنجا
 و حقیقت احوال و اغراض کردند و مجلس اجلاس نیز حاضر شدند و دیگر
 خروج دادند که اصل پس از آن بعد از آنحضرت را بچرتی روانه نمودند
 بعد از چندی که اعلی حضرت سلطان افغانی شاه غازی و اعلی عرف
 خان ممکن گردید در مروج حاجی میرزا آقا سی هم با نفسم منتقم و در بد
 و در حضرت شاهزاده و عهد العظیم متحصن گشت و شتابها و علامتها از
 دوست و دشمن در رئیس ما از مردورن شدند و بجای اعمال خود رسید
 و بعد از آنی که اعلی حضرت ناصر الدین شاه مجاهد زینت انزلی
 سرپرست گشت کرد حضرت امیر که با نفسم منتقم دولت در سوای

The Bab is beaten, but the
 British forbade anyone
 to talk back toward, as
 it is done by the Mughals.
Islam assisted by Anglo-Indians.

The abatement & dismissal of
 the Mughals - Islam
 conquest in the country &
 the death of Mirza Ahmad,
 who had shown some dis-
 respect to the Bab -

The Bab is sent back to
Chinich.

When he learned of the
 death of Mirza Ahmad
 Shah, he expressed a
 dismissal of Mirza Ahmad
Shah.

مرحوم حاجی را در به نصفت همه دولت کرد و با اینطایفه در افتاد و
 که بر افتاد و چون در تمام کردن ایشان تمهید نمود قسم حقیقی نیز اخذ نمود
 نفرمود و ترکشده خود را چیدد مکافات عمل داد زیرا که بد کرده بسکن
 چند و چو کشته کند نخینید او را ان بطرفه انوار الله و الله نظر
 نوسره و اعلى ظهوره و هو کائن من انحاء بسین خلاصه بعد از
 ذاعت از فتح زبجان بدام تدریج نمودن قرآن چنانچه عادت این مسلمانان
 بود و در دفعه بازند ان در تبریر هم چنانچه شنیدی بعد از عمر تمام در یک
 از غلبه ما خدا که نمود قسمه آنرا هر نمود و فرستاده مصدقین قرآن را
 بدام تدویر و کراورد و نقص عهد و میثاق نمودند و در نظر بصیر واضح
 که ظلمی از این گونه اتفاق با ما تر میشود الا الله الله علی القوم الظالمین
 این کسبیه از سطوت و حدیثات و تلف شدن جمع کثیری از سرداران
 مقبره و اخراج دولت و جوش و غضبناک بود روزی در حضور حضرت
 شهنشاه مظفر معروفین داشت که اگر چه بقضای حدیث صحیح
 الصالحون لله و الطالحون لی از بیت و نقل این سبده می
 که بزرگبزم و حدس و اخلاق ربانی و نهایت صبر و سکون و علم
 و وفادار و مظلومیت آراسته است مناسب همچون بکره جایز
 نبود و لو بهر حال طایفه قوی برسند در ارضی باشند ولی حکم
 که ملاحظه میشود و برای جان آرای اندلس بر بار علی واضح
 و کشفست که اینهمه را باید گفته افشا و در نوزی چنانست

Indication of Ainya Taba
 Khan or the resistance
 offered by the Babis at
 Zanjan.

He commends the Shah to
 put the Qajars to death, as
 he has no more any further
 distance.

The Shah gave Mirza Tahir
his permission to act
as his Minister for.

A special messenger is sent
from Tabriz to the Prince-
Governor of Azerbaijan
telling him to bring the
Tale from Chirah to Tabriz
after having his halberd
dressed in the form of the
"Alam", put him to death.

Narrative of an expedition
of that occurred at the
imperial meeting before
which the Shah was present.

The Shah is received with a show
of respect.

At the day of the Shah's return
the whole accompanied the Shah
was also present.

دو به ایشان تفویض نمودند و احازت دادند که هر طور را که مقرر در صح
میدانید معمول دارید بعد از آن ایشان را مورد مخصوص از در آنکلا فرستاد
و بر دایمی بناب مستطاب شاه برادره عزیز میرزا حکمران آذربایجان نوشتند
که آنحضرت را از چینی تبریز بطلبند و بعد از معلوم نمودن ضلالت
ایشان را نزد حوالم نقیوی علای اعلام پیشان برآید چه شهادت برساند
و بعد از آنکه آن محبت موجود را در تبریز نمودند از فراری که مستحق
از اکابر موفقی که محرم بناب دلا عزیز میرزا فرزند ارسلان ایشان
حکایت میکرد و همچنین شخص عارف محترمی که در تبریز در خدمت بناب
و او بوده و در آن مجلس حاضر بوده و دو شسته با او از خطوط مبارک
حضرت را هم بناب و او در دست ایشان سپرده بودند و این بند
مصحح تاریخ پس اهل حالین از خطوط مبارک که نزد ایشان دیدیم حکایت
میکرد که بعد از ورود ایشان تبریز پیشی و بعضی اطلاع بر حالت و حال
ایشان مجلسی در آنستیم و پیران خان نمودیم و حضرت ایشان را مجلس
نمودیم مین و در دو اهرام منظور داشته تا در اوقات استقبال نمودیم
اگر چه ایشان آنحضرت را مورد احترام و وضع خدمت مکتوبی چهار بناب
با رضایت تمام آورده بودند و غلامه پیشان را در شاه نشین که صدر شوال
خود جا دادیم و اقا سید حسین کاتب که در خدمت ایشان بود
کینفر هم کتبه ایشان قرار دادیم و این نشست بعد از آنکه ایشان
سؤال نمودیم که آقا این چه اوضاعی است که در عالم راه انداخته اند

The question is upon -

و باعث ایند فتنه و خو زیری بندگان خدا شده ایسبر مردی چکن کتاف
بجز اینکه منظوم و سپرد بجهت بوده ام عمل و کیران بین و علی ندارد و لا
تور و از دونه و نه ترا خری بدین کتفم خوب شایه میگردد و مقصود
شاید خیر است انچه اینها خود را بشما نسبت میدهند و بخت شماست
که باین وجه افتاده اند جواب دادند که من کاری نکردم و ام چسبیری
گفته ام بجز اینکه کتفم و میگویم که آن شخص موجود که هزار درو سینا
صفت سال قنطرا بوده ای که قائم شود منم من کتفم خوب جناب

The Bai again appears to his
Verse as the being of his
divine mission -

آقا شخص ازها که نمیشود و این هستند و آیت شمار این ادعا جز این
گفتند آیت در شمار من که موجود است و زرد بر دست که بان و نقل
و آیت رسول الله بود کتفم خوب از همان آیت قدری تلاوت
نمائید و اظهار دارید ولی در دست قدری جتباط نمودم که مبارک آیاتی
انضا بن از پیش محفوظ داشته باشند و چنانچه خوانند و مطرب و شبیه
باند خواش نمودم که آیاتی که مضامینش متعلق باین دو عهد و عهدی است
مجلس باشد اظهار دارید سگوت و خودند و ما ادب و وقار نشسته
بعین فوئی بسم الله گفته و شروع خواندن و فستخار سور و سوره
و قدر یک عت متصل به دن کتف و تا عمل شتمل خواندن آیاتی
بود تا کتف نمودند و منشی خود که حاضر بود اول ام نمودم که چسبیده
نخبر بر دار و بر عت و تمیل نویس آنچه را که میخوانند او شتمل
بود و همان طور که خوبسته بودم آیاتی بود بسبب آیه و شتمل

He is requested to recite some
Verses having reference to the
Lampo in the assembly.

He continues to recite verses
for an hour or more, or
a signal from the interlocutor
proceeds to take down the
Verse.

بر مضامین خود و سراج مصباح و جاجیه و قنبدیل و مورد قنبری
 بر منسوب مکتوبه و منظور، خود ایشان از تجدید ولایت و ظهور نقیبه
 است داد و ستدیم حتی ایراد و آورد آوردیم باز دوسه مردم در عثمان و دیگر
 بنظم آمد ایشان کفتم خود پیش دارم که آنچه که خواندید روزی بر فرزند ناگذا
 ناید مکتوبت نموده بایسم الله کفتم ششون خواندن آیات
 شد و باز پیشی و مورد اشعار نمودم که بربس آنچه باک خوانده میشود
 تا اینکه کفتم فرزند و سالت شد در این جزو را خواستم و با خود اول مطالع
 نمودم و دیدم مطابق نیست و آیات ایضا همین آیات ذکر این
 نیست و اختلاف دارد و دیدم با بسیار دارد و من که در ایشان هسته
 بودم وفق داد کفتم جناب آقایان کفتم آنچه را که خوانده بخوانید و اینها
 که همین تنها نیست اختلاف دارد جواب دادند که این مورد نازل شد
 بای چون این حال و مقصود من صورت گرفت بشبه اقدام
 و در تکلیف خود تغییر کردیم و ایشان کفتم حال برود منزل خود
 و آسوده شوید برخواستند و باز آردب او طاق ایشان را مکتوبت
 نمودم بسی شخص امور را اعلام نمودم که من در این کار مانده کفتم هر چه
 خود میدانم بر طور میدانم و ما سوری عمل کن در این باب رجوع مصلحت
 آن مردم پیش از بطرز صحت با جمعیت و از دعامی رسیده
 بر خانهای سه نفر از همایشا بهر که خواند بعضی نسبت به خون
 دادند و یکی کردند و طفره زدند ولی ایشان هر کدام پسندیدند

The Bab is reported to react
 against the verses he has just
 concluded.

The Mirashi of the latter states
 what he says.

The two copies are found not
 to correspond entirely.

The Bab is admitted in the
 text.

Next day he is taken round to
 the houses of many of the Miras
 some of whom previously had
 been made, a fact no doubt
 on him.

آثار نفرموده و اظهار عاقبت خود فی سحر موزد تا آنکه مرده است
 که از شیخیه بود و بعضی دیگر در دوران خانهای خود در حالت ازدهام
 بطور عبادت و غیره سوال نموده بعد از جواب هر یکا قرائت قسطنطین
 و آن مستغنی شربت شهادت را سرود و مجلس نمودند با جناب آقا حسین
 کاتب آیات و آقا سید حسن که بر او برادر بود و خانها در حضور
 ایشان بسر بردند و قبل از این معتمد در چند طرف تفریح مستهل
 بر مواظبت و انصاح و اظهار حقیقت خود و قصه محض انعام محبت بفرمان
 گلریز اتفاق جناب آقا سید احمد تبریزی معروف با کاتب خانها
 میرزا محمد علی تبریزی در دو نفر دیگر اسالی فرموده بودند که کام
 اطلاع آن ترقیات کی از علمای خواسته بود اشخاصی بمرستی
 نسبت بتوقع مبارک نماید یکدیگر تا آن میدان مردی قسم دلبری
 پیش نهاده در مخالفت کرده بودند و مشاوه ایشان سخن را در
 شده ایشانرا که در مجلس نواب و الاغزه مرزا حسینی
 نمودند از قهر مذکور که با دو نفر از ایشان را در مجلس شوم
 کردند و بروایتی شش هزاره بدون اطلاع علی مرض فرمودند
 و لیکن جناب میرزا محمد علی محبوبس بود تا وقتیکه حضرت ما نیز
 کالس برسوز در آنجا خدمت جناب ایشان شرفیاب شد و با
 فشی که فردای آنرا سخن بر حواجر موجودات را شهید نمودند و صاحب
 فرمودند که قسمه را امر انجاری دولت بی نهایتی شهید خواهد کرد

Finally Akbar Muhammad
 Manjilani, in about 1850
 was killed, a last confession
 of death.

The Bab is imprisoned for 2 days
 with Akbar Saqqid Nasir, the
 uncle of Akbar Saqqid Madani,
 his brother.

Two other Babes, Akbar Saqqid
 Ahmad Tabrizi, or Mirza
 Muhammad Ali Tabrizi,
 had been arrested a little while
 previously.

And before before Mirza
 Mirza Akbar Saqqid Ahmad
 is said to have been imprisoned
 in that captivity, but some
 day he was allowed to escape.

Mirza Muhammad Ali was
 imprisoned for 10 or 12 days
 before before Mirza Akbar
 of the same kind as the Bab.

Mirza
 محبتی

The night before the execution the Bab Request one of his companions to kill him.

They all refuse, except Allyp Allah Muhammad Ali, who prepares to do so - but is stopped by the others who reprove him. He submits himself, saying that he will obey the Bab whatever he commands.

The Bab applauds the action of Allyp Allah Muhammad Ali, as having his disciples in complete obedience, & tells the others that on the morrow they are to renounce him, especially Allyp Allah Muhammad Ali, who is supposed to be their disciple, which must be carried out by the believers.

Allyp Allah Muhammad Ali however, rebuked the Bab to address him as the Bab has on the morrow, & permission is ordinarily given him.

اکمال کی از شما اقتدا نماید در شهادت من تا آنکه از سعادین
آنقدر ذلت و خفت گشتم و بدست دوستان کشته شدن مرا پس
چو شتر است تا در یاد می و دشمنان حضرات اصحاب عبدالحسین
و اظهار تأسف و توبه نمودند بجز جناب میرزا محمد علی که فرمودند
اقبال امری است که سایر اصحاب مضطر بآن دست آوردند
و گفتند این نوع جرات و جبارت ناشی شده بشیوه بنده کی نیست
جواب داد این که گفت من زار و زاری جبارت است بجز فرط
اطاعت و اقبال امر است و بعد از انجام امر آنحضرت سلسله
جان خود را نیز آید شش میگنم آنحضرت تبسم فرمودند و
ارادت و خوم عقیده ایشان تخمین کردند فرمودند
که از شما سؤال میکنم تبری و تقید کنید زیرا حکم الله بر شما اکنون
این قسم دارد است ضرر من در حق اقا سید حسین که جبار
علوم نزد دست و باید بکنی خدا و طالبان طریق اوست
اصحاب قبول نمودند ولی جناب میرزا محمد علی بر روی همه جهانی
آنحضرت افتاد و نای مجاز و کلام و با نهایت سکت
کردید که این عبودیت کیش را از فیض حضور خویش جوهر فرمایید
و تقصیر باین خاکسار و ذره بی معرفت از آن جان شاهی جناب
فرمایید هر چند آنحضرت منع فرمودند اصحاب در التماس و استیفا
نمودند تا آنکه از فرط فضل و جود قبول فرمودند پس کلاه در کعبه

از طبع آفتاب گذشت ایشان را بدون مجادقا در حالتی که در آنجا
در بر دست کلاهی در سرب داشتند بدار انگور بردند و حکم شد
که ایشان را تیر باران کنند جناب آقا سید حسین کاتب آیات
و آقا سید حسن اعوی ایشان مسبب الامر تبری شدند و مستخلص شدند
و جناب آقا سید حسین از جوار معلومی که در خزانه سینه ایشان بود
بود بطالین و مستحقین مبدول داشتند و بعضی از اسرار امر را
الامرا پیش رسانید و اطلاع نمود و در طهران بدرجه شهادت رسید
چهارین جناب میرزا محمد علی بصراحت تمام قسمه از نمودند
شریعت شهادت بود ایشان را از خدمت آن نقطه دایره معلوم
امکان قسم باز خانه که در جنب ارگ واقعت بود و در محافل
مجمرات یکسخت سر باز خانه از نادانهای سستی که با این سخن
مجره انصیب بود او و بگفتند و اقوام واقارب او بر قدر گفتند
افزوند ما برمانده شده و اقرارش از وزیر سخاقت و بطور
خون بوده و حکم قتل با او جایز و جاری نیست فریاد میرزا درین
عاقبت در زندگی و جان فشانی کالم دیگران میکنند و
با کشت خود مشورت و تبری کن تا شجاعت و بندوباست
گفتند جواب میداد تبری چمتو و توبه کردن لایق شماست
که در آن زمان خود در شب عرفان کاوب و سائق بستید چون که در
تسایر کلمات شما درم پیوسته است درین حدیث از آن کافران و منافقان

Soon after sunrise the
Captives were brought out
before the King's tent &
killed, in accordance with
orders to the effect, &
ordered to be shot.

After stopping Nuruz, a letter
stopping Hassan, as commander,
removing the Bab, & was
released.

The former conveyed the
instructions, & the Bab's last
instructions to the soldiers,
& was subsequently martyred
in Tehran.

The Bab, with Abdul
Muhammad Ali, is
conveyed to the barracks
close to the city (Tehran).

There they are detained from
the public spirit.

The relations of Mirza
Muhammad Ali's life is
more than he is told, & not
responsible for his actions.

But in conclusion it should
be said a letter to the
Bab.

Handwritten text in Persian script, likely a header or address, partially obscured by the page number.

عاشق و انتخاب برادر حضرت تیرباران نمودند و قاضی
صدق و استقامتش بر روی خاک چشاد و مرغ روح پاک پرورش
ازین محبت تک دنیا و نفس تن برید و در شاخار سدره
المنتهای قرب حضرت جانان متفکر گردید و پیر و پیا پیوسته رسیدی
به بیت خودی شاه و نمود مفتح گردید و دلیل بر انقطاع و استقامت
انتخاب علیه بهاء الله و نامه نوشته است که بخواه بارگه ایشان
نزد برادرشان انوشیروان صاحب آمدند و در بر او
بود که آن کاتب را سه روز یا دو روز قبل از شهادت خود در محبت
و احباب نوشته که برادر ایشان با ایشان در مقام نصیحت و بازگشت
از این ارادت و گرفتاری نوشته بود نوشته اند و حضرت خواسته
و چون خاب شهید که چکر نظار بوده اند بر رسم ارباب موم نوشته
سعاد آن کاتب صاحب این است جو العطف قبلک یا احوالم
بسم الله عجب ندارد و کل عمر منبر اینکه نوشته بودید که بکار ما
بازد و پس چکار حاجت دارد واری ما که در این کار از شما منتظر
نداریم بجز شکوه این نعمت را نمیتوانم بجا بیاورم مستهای بن کشته
نمندی نیست در راه خدا جانان نبی سعادت نصای خداوندی
بر بندگان خود جاری خواهد شد در هر قدر بهار سیکه ما از شما الله
و قره الا باله قبلک یا افر دنیا بگشت کل نفس فاقه اللذات اصل
عزت که خداوند عزوجل مقدر در خود و ما که در آن که کس

Handwritten text in Persian script, likely a note or commentary, partially obscured by the page number.

Copy of this letter.

پس خداوند خلیفه من است بر زمین و توئی در می من هر طور که بر آتی و جان
 الهی است رفتار و بنیاد و هر چه که بی ادبی و خلاف امر است هر چه که
 نسبت با ایشان صادر شده و عفو فرماید و طلب طلبت از همه اهل
 خانه از برای من باشد و مرا بخدا بسیار جسی الله و نعم الاکل استی اگر
 کسی در دست در نکات و مضامین این نوشته داخل نماید حالت
 رخصت مقام و حق تقاطع ایشان را درک نماید باری بعد از تک و بعد از
 او شکیل آنحضرت بسرازی فرج شغالی حکم بشکلیک نوردند و احوال
 بگرفته بشکلیک کردند و از آنجه نیز آنیکه عالی شد و کله در بر سپانی
 که از جانب آنحضرت راسته بود و در آمد و در میانها کینه شد و آنجا
 زمین دارد که در و داخل مجر شد بین که دور و خیابان درونی آنجکه
 تخفیف یافت نظاره کیان انقیس عصر با پر سه دار فرستند
 تا بیروی در میان ایشان افتاد بعضی گفته غیب نمود برخی گفتند
 تا همان رفت بعد از آنحضرت ایشان مادر میان مجر دیدند و از کرات
 خلقت و غرور و عدم شعور رفت در او ماک کردند که در حسرت
 در چه باید از اینجه کوله کی سبدن مبارک ایشان وارد
 نیاید و آن بندای مبارکجه بخورد خدا خواست قدرت کامله
 خود را با آن مردان نادان بنیاید که اگر مشیت او را در او تعلیق
 کرد و شهادت و نظوریت او ایضا در نظار نفس او و با تکان تغییر
 مراتب قدرت و شهادتی و غنی و بعد او ایضا در مقامات و مقامات

End of the Letter.

Another valley is found on the
 Sab; one under cuts the
 rope that binds him, & he
 falls unimpeded to the
 ground.

At the height of a mountain
 of the people at the disap-
 pearance of the Prophet.

در نمازها هر یمن قسمل انصاف و براتق و مطابق نشد و اراده
 خلق با شئیت قاهره و اراده نافذه جمیع اهل عالم در مقام جنگ
 و جدل برآیند تیرهای تند پروند کمانها نشاند که ایشان کلا
 راه خطا برنید و الا مسلم است که در روز اول هم مقصود صحاب
 شیک در دوران تیرا بر سیکل مبارک و شهادت ایشان بودی
 اند فقه مضاعف بود و از جهلها زانو خواست مثل زنده خیره
 ایشان خواستند اظهار القدرند و اجراء استیفته و اکمال لغت و آقا
 امجته و ثبها العباد و احتیاطا لصدق قول و ما ایشان لآن
 ایشان الله و قوله تریب و اید الا یكون الله ما یرید ولی در روز ثانی
 که همه این مراتب اکمال شد مضمون قول ما تولى لطف اجراء
 و امضا اختیار ارجاء و اقتضا نمود قسلی اراده الله را یا اراده
 اید یریدون فوقع اوقع و لیکن مردم از فرط جهالت و غفلت
 و احتیاط در اوقت شفقت آن نکته نشدند و چه خوب متنبه
 نگشتند و شاعرند که بر سیمان باریکی کلوله میخورد و پارچه
 و پیکر میشود و چه حسیت که با وجود نزدیکی از آن فقه تیرا بنگرند
 کبی این سیکل مبارک و اوردنی آید مع ذلک ان حضرت را مجددا
 آوختند و حکم شیک نمودند سینه بارای مسلمانان کلا فقه
 و اقتضایستند بفتح نصرانی حکم شیک نمودند و ایشان مجبور
 اطاعت کردند و از استبراد که بر ختم عامی میرزا فانی نوشته

The Bab is again depicted
 at a table fixed on him by a
 Chaplain of the British
 Mission.

در خدایان هم بسیار در مغربن اینک مبارک که آنحضرت زید و در سبک
 و در ستم سه تیر آن اینک دارد آمد و روح شریف آنحضرت از کسب
 لطیف بجزت نمود و باقی اعلی عروج نمود و اینها که در بوم خوشنوبه
 هست و هشتم او شعبان سنه هزار و دوست و شصت و شش
 هجری واقع شد که سال هشتم ظهور بود و در آن سال غیبی ظهور
 نمایند برای دخول در ماه مبارک رمضان و قبول عسیام
 ری عات و عبادات لیل و ایام بختل در آن رسول زاده این
 سید و تولد بنا لانه گفت این غیب قیامی شهر و مستغلا
 اگر خود بعد انتظار رفتی در هر دو جلقه بنیه للورد علی شهر الله و سبیل
 مقرب و الزلفی غلبن اولها و آخرها کما لمن آخرها اولها بالحب
 سه طین در کتبستان همراهمین در نظره است که خصوصاً
 سه طین انگلستان و دیگر موافق قانون عدلیه علمی تقصیر که
 اعظم از آن خیر تصور است و حق کسی ثابت و تحقق میشود
 و بسیار چه راه شهید باقی نماند حکم مبارک شد و آن گشته
 و در تعدادی نیز که با و اذاخته ملود اگر خاکند اشخص
 و محرم های کشند و محترم میدانند و بگویند چون خداوند خطش
 کرد و خواست گشته شود چگونه بگسیم و اگر فرضاً که در این
 که اشخص با بسته اند بخورد و بار شود و اشخص شد اگر از این
 چه در یاد رسد نوها حکیم حاضری گشته و بجای هر چه دارند

The multiplication of the
 Day was on Thursday
 Sha'ban 1260 A.H.
 in the year of the
 Zuhri.

و اگر هم مسدود وارد نماید و باشد باز هم از جانب دولت در میان
 عین و بها شجاع حکیم حاضر میکنند که شریعتی با و بود که اگر نرسید باشد
 از شدت و از برایشان عدمه وارد نماید مراتب مروت و
 وصال ایشان که بر غم علمای اسلام کافرند چنان است
 در مراتب انصاف ابن سلمان با دین و ایمان نیز چنان است
 دستخفی از بیان خلاصه در شب بعد که بعد از آنحضرت
 را تا میرزا محمدی را تا خندق آمد آهسته و نه نفر قراول بر آن گشتند
 حاجی سلیمان خان که شمه از او داشتش ذکر شد با شمه نزد
 خودشان را مسلح نموده تیراهان میرزا ننده گفته بودند
 پول نخواهد بود بیستم مضائقه نمی کنیم بهر چه در آن
 این نفس را را ببریم و اگر عاقبت کشید خود شما را بگویم
 از او همه جان خودشان و طبع کردن پول را رضی شود
 کراف بیکند و جناب حاجی سلیمان خان آن جناب در
 نمرال پسرند و جو بر سفید سجده قوی مندی قی کند شمه
 چندی بار از آنکه در محل بیکند و آن جناب در آنچه ان در
 امانت گذاشته تا وقتیکه از مصدر شصت جان خدمت
 اعظم ند کرده اجسری طلعت ایسی که از لسان قطره اولی
 مرسوم بمن نظره ایست و در هر صحن و الراج در محل معنی
 ابره من آن جناب کل شده و اگر کسی از جناب حاجی

The holes of the tin mantraps
 are cast with a ditch, &
 3 sentries placed to watch
 them.

Haji Jalaluddin Khan
 (see p. 123 to p. 125)

with 3 officers, armed
 themselves, & told these
 sentries that if they were
 allowed them to carry off
 the holes without opposition
 they would hang them up
 they tried; but if they
 were told them.

The sentries accordingly
 opened the tin mantraps
 the corpse.

Haji Jalaluddin Khan carried
 the corpse to his abode
 wrapped them in white cloth,
 & placed them in coffins;
 & after a while he was
 conveyed to Tashkent, where
 they are conveyed to
 their final abode
 which is appointed by
 "Haji Jalaluddin Khan
 minister for the burial."